

Сапырылган сары жалбырак,
Санааларга мени азгырат.
Тереземе келип тигилсем,
Үнсүз дарак тиктейт жалдырап.

Кайырма:

Жаш жүрөгүм мынча кайгырды,
Көңүл кушун кимге алдырды?
Күзгү нөшөр тынбай төгүлөт,
Көздөрүңдөн жааган жамгырбы?
Теребел да мынча көңүлсүз,
Теректер да ойдон бөлүнгүс.
Тегерете курчап буюмдар,
Термелише тиктейт өзүңсүз.

Кайырма:

Болом деген өзүң түбөлүк,
Асман дагы бүркөө түнөрүп.
Өзүң тургай атың укканда,
Жүрөгүмдөн турчу гүл өнүп.